EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.8.2010
KOM(2010) 455 endelig

2010/0238 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Dette forslag vedrører anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ("grundforordningen"), i forbindelse med proceduren vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater.

- **Generel baggrund**

Forslaget er fremsat som led i gennemførelsen af grundforordningen og som resultat af en undersøgelse, der blev foretaget i overensstemmelse med de indholdsmæssige og proceduremæssige krav i grundforordningen.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Der findes ingen bestemmelser på det område, som forslaget vedrører.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Ikke relevant.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

De interesserede parter, der er berørt af proceduren, har allerede haft mulighed for at forsvare deres interesser i forbindelse med undersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningen.

- **Ekspertbistand**

Der har ikke været behov for ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er et resultat af gennemførelsen af grundforordningen.

Grundforordningen foreskriver ikke nogen generel konsekvensanalyse, men indeholder en udtømmende liste over de forhold, der skal vurderes.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Den 3. september 2009 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse ("indledningsmeddelelsen") i *Den Europæiske Unions Tidende* om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af visse typer

polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater.

Antisubsidieproceduren blev indledt som følge af en klage indgivet af Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe ("klageren") den 20. juli 2009 på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del af Unionens samlede produktion af visse typer polyethylenterephthalat. Klagen indeholdt beviser for subsidiering og for væsentlig skade som følge heraf.

Den 1. juni 2010 indførte Kommissionen ved forordning (EU) nr. 473/2010 en midlertidig udligningstold på mellem 5,1 % og 17 % på importen til Unionen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater.

Vedlagte forslag fra Kommissionen til Rådets forordning om indførelse af en endelig udligningstold på mellem 5,1 % og 16,7 % indeholder de endelige konklusioner vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser.

Konklusionerne i sagen blev forelagt for medlemsstaterne på mødet i Antidumping- og Antisubsidieudvalget den 28. juli 2010. 11 medlemsstater var positivt indstillet over for den foreslåede foranstaltning, 6 var imod og 10 undlod at deltage i afstemningen.

Det foreslås, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning, som bør offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 1. oktober 2010.

- **Retsgrundlag**

Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ("grundforordningen").

- **Nærhedsprincippet**

Forslaget hører under Unionens enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Foranstaltningens form er beskrevet i ovennævnte grundforordning og giver ikke mulighed for nationale beslutninger.

Det er ikke relevant at forklare, hvordan byrder af finansiel eller administrativ art, der pålægges Unionen, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagets mål.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel: forordning.

Andre reguleringsmidler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grund:

Ovennævnte grundforordning foreskriver ikke alternative muligheder.

4) BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Unionens budget.

2010/0238 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ("grundforordningen")[1], særlig artikel 15,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen ("Kommissionen") efter høring af det rådgivende udvalg og:

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Midlertidige foranstaltninger

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EU) nr. 473/2010[2] ("forordningen om midlertidig told") en midlertidig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater ("de pågældende lande").

(2) Proceduren blev indledt, efter at Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe ("klageren") den 20. juli 2009 havde indgivet en klage på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af Unionens samlede produktion af visse typer polyethylenterephthalat.

(3) Som anført i betragtning 15 i forordningen om midlertidig told dækkede undersøgelsen af subsidiering og skade perioden fra 1. juli 2008 til 30. juni 2009 ("undersøgelsesperioden"). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for skadesvurderingen dækkede perioden fra 1. januar 2006 til udgangen af undersøgelsesperioden ("den betragtede periode").

---

[1] EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
[2] EUT L 134 af 1.6.2010, s. 25.

(4) I den sideløbende antidumpingprocedure indførte Kommissionen ved forordning (EU) nr. 472/2010[3] en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran og De Forenede Arabiske Emirater.

1.2. Efterfølgende procedure

(5) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det blev besluttet at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger ("den foreløbige fremlæggelse"), indgav en række interesserede parter skriftlige redegørelser, hvori de tilkendegav deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt.

(6) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe en endelig afgørelse i sagen. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter efter den foreløbige fremlæggelse, og de foreløbige konklusioner blev ændret i overensstemmelse hermed, når det var relevant.

(7) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, og at der foretages endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told ("den endelige fremlæggelse"). Parterne fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til de fremlagte oplysninger.

(8) Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter, og konklusionerne blev ændret i overensstemmelse hermed, når det var relevant.

1.3. Parter, som er berørt af proceduren

(9) Nogle af de interesserede parter hævdede, at stikprøven af EU-producenter ikke var repræsentativ, at den var uensartet, og at skadesanalysen derfor var mangelfuld. Det blev bl.a. gjort gældende, at det ikke var nødvendigt med en stikprøve, da antallet af producenter var begrænset. Det blev endvidere hævdet, at man ved "kunstigt" at opdele koncerner i individuelle juridiske enheder udelukkede nogle af de førende virksomheder på markedet (Artenius og M&G Polimeri), og at metoden til stikprøveudvælgelse var inkonsekvent, da stikprøven også omfattede to koncerner. Det blev også hævdet, at stikprøven ikke var repræsentativ, fordi den ikke omfattede nogen producent, der sælger tilstrækkelige mængder til en forretningsmæssigt forbundet PET-forarbejdningsvirksomhed. Institutionerne kunne derfor angiveligt ikke vurdere EU-erhvervsgrenens reelle forsyningskapacitet og tog ikke hensyn til interessekonflikterne i EU-erhvervsgrenen. Desuden blev det påstået, at repræsentativiteten faldt til 28 % af Unionens produktion, fordi en enkelt virksomhed, der ikke havde afgivet alle de nødvendige oplysninger, ikke indgik i stikprøven. De samme parter hævdede, at stikprøven ikke var statistisk gyldig.

---

[3] EUT L 134 af 1.6.2010, s. 4.

(10) Hvad angår påstanden om, at det ikke var nødvendigt at anvende en stikprøve, da antallet af producenter var begrænset, gøres der opmærksom på, at 14 EU-producenter fra otte koncerner gav sig til kende i forbindelse med stikprøveundersøgelsen. I betragtning af det objektivt store antal samarbejdsvillige EU-producenter, nemlig 14, blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtaget en stikprøve på grundlag af den største repræsentative salgsmængde, som med rimelighed kunne undersøges i den tid, der var til rådighed. Stikprøven bestod af fem individuelle virksomheder (på seks produktionssteder).

(11) Hvad angår den første påstand vedrørende stikprøvens repræsentativitet, skal det bemærkes, at institutionerne kan lade individuelle virksomheder, som tilhører en koncern, indgå i stikprøven, forudsat at de er repræsentative og fører separate regnskaber. Hvis man skulle have undersøgt samtlige 14 EU-producenter fra de otte koncerner, ville man ikke have kunnet afslutte undersøgelsen rettidigt. At der i stikprøven indgår to koncerner, er imidlertid ikke i strid med den i dette tilfælde anvendte stikprøvemetode, nemlig den største repræsentative mængde solgt til kunder i Unionen.

(12) For så vidt angår Indorama, havde denne koncern to forskellige produktionsanlæg i undersøgelsesperioden – ét i Nederlandene og ét i Det Forenede Kongerige. Medtagelsen af denne koncern i stikprøven er i overensstemmelse med den anvendte stikprøvemetode, da de pågældende anlæg udgjorde en enkelt enhed i juridisk og regnskabsmæssig henseende. For så vidt angår Equipolymers, som havde to separate enheder, der producerede PET i undersøgelsesperioden (én i Italien og én i Tyskland), indberettede virksomheden konsoliderede regnskaber for de to produktionssteder. Da de konsoliderede regnskaber kunne kontrolleres i forbindelse med et enkelt besøg på virksomhedens hovedsæde, blev det besluttet at behandle Equipolymers' PET-producerende virksomheder som en enkelt enhed med henblik på denne procedure. Med hensyn til påstanden om, at Artenius og M&G Polimeri skulle indgå i stikprøven, fordi de var førende virksomheder på markedet, henvises der til, at ingen af deres individuelle enheder tilhørte de virksomheder, der sælger de største mængder til kunder i Unionen.

(13) Hvad angår påstanden om, at stikprøven ikke var repræsentativ, fordi den ikke omfattede en producent, der hovedsagelig producerer til eget forbrug, skal det bemærkes, at forsyningskapaciteten kan undersøges som led i analysen af Unionens interesser, hvis der fremsættes krav herom, og med henblik herpå kan det interne forbrug trækkes fra den producerede mængde. Det er derfor ikke nødvendigt at medtage en sådan producent i stikprøven for at kunne undersøge visse skadesfaktorer. Herudover kan eventuelle modstridende interesser, der udspringer af, at en virksomhed er både produktions- og forarbejdningsvirksomhed i Unionen, også vurderes som led i analysen af Unionens interesser. En virksomheds stilling som produktions- og forarbejdningsvirksomhed i Unionen er ikke relevant for EU-erhvervsgrenens resultater, når salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen anvendes som benchmark. Påstanden afvises derfor.

(14) Hvad angår påstanden om stikprøvens generelle repræsentativitet, påpeges det endnu engang, at indskrænkningen af stikprøven til fire virksomheder reducerede repræsentativiteten fra 65 % til 47 % af alle samarbejdsvillige producenters salg. De samme fire virksomheder tegnede sig for 52 % af Unionens produktion. Dette

betragtes som en repræsentativ stikprøve af EU-producenter med hensyn til salg til uafhængige kunder i Unionen.

(15) Hvad angår påstanden om, at den udtagne stikprøve ikke var statistisk gyldig, skal det bemærkes, at der klart fremgår af grundforordningens artikel 27, stk. 1, at der i stedet for en "statistisk gyldig" stikprøve kan anvendes en stikprøve baseret på den største repræsentative salgsmængde, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

(16) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger til stikprøveudtagningen, bekræftes konklusionerne i betragtning 5 til 14 i forordningen om midlertidig told.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(17) Det påpeges, at den pågældende vare i betragtning 16 i forordningen om midlertidig told er defineret som polyethylenterephthalat med et viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i de pågældende lande, for øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20.

(18) I betragtning 18 i forordningen om midlertidig told anførtes det desuden, at undersøgelsen havde vist, at PET, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, og PET, der produceres og sælges på hjemmemarkederne i de pågældende lande og eksporteres til Unionen, var samme vare.

(19) Da den undersøgte vare blev anset for at være en homogen vare, blev den ikke yderligere opdelt i underkategorier med henblik på beregning af skadesmargener.

(20) En enkelt eksporterende producent gjorde gældende, at PET burde opdeles i forskellige varetyper afhængigt af deres forskellige viskositetsindeks, da indekset er afgørende for bestemmelsen af de forskellige anvendelsesmuligheder for den producerede type PET. Dette krav blev fundet acceptabelt, og metoden til beregning af skadesmargener blev tilpasset i overensstemmelse hermed.

3. SUBSIDIERING

3.1. Iran

3.1.1. Indledning

(21) Den iranske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent fremsatte bemærkninger vedrørende følgende ordninger, som er genstand for udligning i forordningen om midlertidig told:

I) Foranstaltninger for særlige økonomiske områder (Special Economic Zones - "SEZ") - Petrochemical SEZ

II) Finansiering fra National Petrochemical Company til den eksporterende producent af PET.

3.1.2. Særordninger

I) ***Foranstaltninger for særlige økonomiske områder (SEZ) - Petrochemical SEZ***

(22) Den iranske regering hævdede, at toldfri import til frihandelsområder af råvarer og kapitalgoder ikke kan gøres til genstand for udligning. Frihandelsområder og særlige økonomiske områder er pr. definition toldfrie områder for import og eksport, som er forenelige med WTO-reglerne. Herudover gjorde den iranske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent gældende, at importen af toldfrie kapitalgoder ikke er retligt betinget af eksportresultater, da fritagelsen også gælder for virksomheder, som er etableret andre steder på det iranske område.

(23) Med hensyn til de særlige økonomiske områders overensstemmelse med WTO-reglerne skal det bemærkes, at den generelle påstand, der er fremsat, ikke anfægter den etablerede kendsgerning, at de pågældende subsidier er udligningsberettigede, eftersom der ikke er fremlagt nogen uddybende analyse, som kan afvise analysen i forordningen om midlertidig told. Med hensyn til den toldfrie import af kapitalgoder til Iran fremgår det af oplysningerne på tidspunktet for indsendelsen af bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse, at denne mulighed kun findes for virksomheder, der moderniserer deres infrastruktur, dvs. at der ikke er tale om en generel bestemmelse, som automatisk finder anvendelse på alle parter. Ovennævnte påstande måtte derfor afvises.

(24) Den samarbejdsvillige eksporterende producent gjorde gældende, at Kommissionen ikke efterlevede princippet om ikke-forskelsbehandling, eftersom der gælder lignende regler og ordninger i andre lande. Virksomheden hævdede desuden, at Kommissionen ikke havde informeret den fyldestgørende om formålet med kontrolbesøget og om de oplysninger, der skulle afgives forud for besøget.

(25) Hvad angår den generelle påstand om manglende efterlevelse af princippet om ikke-forskelsbehandling gøres der opmærksom på, at Kommissionen indledte denne antisubsidieundersøgelse over for de tre lande, der er nævnt i klagen, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10. Kommissionens anbefaling måtte derfor nødvendigvis baseres på resultaterne af denne undersøgelse. For så vidt angår den påståede manglende forhåndsinformation om de forhold, der ville blive undersøgt, bemærkes det, at Kommissionen i god tid forud for kontrolbesøget underrettede den samarbejdsvillige eksporterende producent om, at den under kontrolbesøget ville indhente oplysninger om forholdet mellem den eksporterende producent og dennes aktionær. De pågældende påstande måtte derfor afvises.

(26) Den samarbejdsvillige eksporterende producent henledte institutionernes opmærksomhed på to fejl i beregningen af toldfritagelsen ved importen af én af de råvarer, der medgår til fremstillingen, og i den samlede importværdi af de fritagne kapitalgoder. Disse fejl er rettet i dette dokument. Den reviderede subsidiesats er 0,14 % for toldfri import af råvarer og 0,72 % for toldfri import af kapitalgoder. Den reviderede samlede subsidiesats for denne ordning er 0,86 %.

(27) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 20 til 44 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 26 i nærværende forordning.

II) ***Finansiering fra National Petrochemical Company til den eksporterende producent af PET***

(28) Den samarbejdsvillige eksporterende producent (Shahid Tondguyan Petrochemical Co. - STPC) hævdede, at dens hovedaktionær, National Petrochemical Company (NPC), ikke er et offentligt organ, og at den iranske regering ikke har betroet eller pålagt NPC den opgave at foretage betalinger til STPC. Det blev desuden fremført, at NPC's finansiering af STPC skulle betragtes som tilbagebetalingspligtig, ikke som subsidier.

(29) I forbindelse med disse påstande skal det erindres, at følgende faktorer er relevante for vurderingen af, om en enhed skal betragtes som et offentligt organ i forbindelse med antisubsidieundersøgelser: 1) statsligt ejerskab, 2) hvorvidt regeringen er repræsenteret i enhedens bestyrelse, 3) hvorvidt regeringen udøver kontrol over enhedens aktiviteter, og hvorvidt enheden forfølger offentlige politikker eller interesser, og 4) hvorvidt enheden er oprettet ved lov. Alle disse forhold er blevet analyseret, således som det fremgår af betragtning 52 i forordningen om midlertidig told. NPC har som offentligt organ ikke behov for at få betroet eller overdraget opgaver, som er begreber, der relaterer til private enheder. Det er i undersøgelsen blevet slået fast, at NPC's rolle består i at udvikle og drive landets petrokemiske sektor, og at virksomheden som statslig administrativ myndighed har fået den yderligere opgave af den iranske regering at forvalte Petrochemical Special Economic Zone. Alle påstande, der drager NPC's rolle som offentligt organ i tvivl, må derfor afvises.

(30) Med hensyn til påstanden om, at finansieringen af STPC er tilbagebetalingspligtig, er det relevant at påpege, at det i forbindelse med undersøgelsen blev slået fast, at tilbagebetalingen af de pågældende midler er rent hypotetisk, da det ikke på noget stadium i proceduren er blevet dokumenteret, at en sådan tilbagebetaling har fundet sted. Det forhold, at de ikke-tilbagebetalingspligtige midler er akkumuleret siden mindst 2004, bekræfter at der er tale om tilbagevendende subsidier, som har til formål at opretholde driften hos den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i Iran, jf. betragtning 51 i forordningen om midlertidig told. I betragtning af ovenstående må den pågældende påstand afvises.

(31) Den samarbejdsvillige eksporterende producent gjorde også gældende, at subsidiebeløbet var overvurderet. I den sammenhæng hævdedes det, at det er ganske normal forretningspraksis i Iran ikke at tillægge renter mellem et moderselskab (i dette tilfælde NPC) og dettes datterselskab (i dette tilfælde STPC). Det blev endvidere gjort gældende, at de i forbindelse med beregningen af subsidiesatsen anvendte beløb for den samlede finansiering fra NPC og STPC's samlede omsætning var fejlagtige, idet omsætningen var undervurderet og et andet beløb skulle have været anvendt, mens finansieringen var overvurderet, da visse beløb ikke skulle medregnes i de midler, NPC havde overført til STPC.

(32) Ovenstående påstande måtte afvises. Med hensyn til den første påstand vedrørende renteberegningen skal det bemærkes, at den indhentede dokumentation ikke underbygger virksomhedens påstand om, at det er normal forretningspraksis i Iran ikke at tillægge renter mellem et moderselskab og dettes datterselskab i forbindelse med finansieringstransaktioner. En sådan praksis er desuden i klar modstrid med private investorers sædvanlige økonomiske praksis.

(33) Hvad angår den anden påstand skal det bemærkes, at subsidiebeløbet er beregnet på grundlag af tal for finansiering og omsætning opgivet af den samarbejdsvillige eksporterende producent og verificeret under kontrolbesøget.

(34) Med hensyn til den nye påståede samlede omsætning skal det erindres, at det tal, der blev opgivet på tidspunktet for indsendelse af bemærkninger til forordningen om midlertidig told, ikke er underbygget af verificerbar dokumentation og ikke stemmer overens med virksomhedens angivelser før og under kontrolbesøget.

(35) For så vidt angår det samlede finansieringsbeløb gjorde den samarbejdsvillige eksporterende producent gældende, at visse beløb ikke skulle betragtes som en del af NPC's finansiering af STPC. De fremlagte oplysninger kunne dog ikke bekræfte denne påstand, da de ikke indeholdt nogen beviser for, at de pågældende beløb ikke havde relation til NPC's finansiering af STPC. En del af forklaringerne bekræftede faktisk, at NPC optrådte som et offentligt organ og varetog forpligtelser - som et andet offentligt organ skulle have opfyldt - i forbindelse med finansieringen af den samarbejdsvillige eksporterende producent uden at opkræve renter. Da der ikke er blevet fremlagt nogen verificerbar dokumentation, kan der ikke indrømmes fradrag i det samlede finansieringsbeløb.

(36) Den iranske regering hævdede i henhold til artikel 14 i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (SCM-aftalen), at " statsligt indskud af egenkapital" … [og] "statslån [ikke anses] for at indebære en fordel …", så NPC's finansiering af SPTC skulle ikke betragtes som subsidier. Denne påstand må afvises, da det i samme artikel 14 konkluderes, at "statslig indskud af egenkapital [ikke anses] for at indebære en fordel, medmindre investeringsbeslutningen kan betragtes som uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis, som private investorer i det pågældende medlems område følger." Denne praksis er faktisk i strid med private investorers sædvanlige investeringspraksis, da ingen handelsvirksomhed i noget WTO-medlemsland ville kunne tænkes at fortsætte med at levere ikke-tilbagebetalingspligtige midler i et sådant omfang. Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at Iran ikke er medlem af WTO.

(37) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 45 til 57 i forordningen om midlertidig told.

3.1.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

(38) I overensstemmelse med grundforordningen og under hensyntagen til betragtning 21 til 37 er det endelige udligningsberettigede subsidiebeløb for den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i Iran, udtrykt i værdi, 51,88 %.

3.2. Pakistan

3.2.1. Indledning

(39) Den pakistanske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent fremsatte bemærkninger vedrørende følgende ordninger, som er genstand for udligning i forordningen om midlertidig told:

I) Manufacturing Bond Scheme

II) Imports of plant, machinery and equipment in Manufacturing Bond

III) Tariff protection on purchases of PTA in the domestic market

IV) Final Tax Regime (FTR)

V) Export Long-Term Fixed Rate Financing Scheme (LTF-EOP)

VI) Export Finance Scheme from the State Bank of Pakistan (EFS)

VII) Finance under F.E. Circular No. 25 of the State Bank of Pakistan.

(40) Den pakistanske regering gjorde indledningsvist gældende, at Kommissionen ikke havde forstået eller ignoreret dens tidligere redegørelser vedrørende subsidieordningerne. Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede i en indledende bemærkning, at der i den pakistanske regerings tidligere redegørelser var blevet givet en begrundet juridisk analyse, som viste, at ordningerne ikke skulle betragtes som "forbudte" subsidier. Denne part gjorde også gældende, at Kommissionen i forordningen om midlertidig told havde baseret sine konklusioner ikke alene på en fejlagtig vurdering af de faktiske forhold, men også på en fejlagtig juridisk analyse. Det blev endvidere hævdet, at den korrekte juridiske analyse var den, som den pakistanske regering havde fremlagt.

(41) Hvad angår de redegørelser, der blev fremlagt forud for forordningen om midlertidig told, bemærkes det, at Kommissionen har taget fuldt hensyn til dem i forbindelse med undersøgelsen, da de sammen med parternes relevante spørgeskemabesvarelser og senere indgivne data udgjorde en del af de oplysninger, der er lagt til grund for den midlertidige afgørelse.

(42) Det bemærkes desuden, at Kommissionen gjorde nøje rede for de retlige bestemmelser, der gælder for de relevante ordninger, og disses gennemførelse i praksis. Det er ikke blevet påvist, at disse retlige bestemmelser ikke var de rette. Kommissionens juridiske analyse var baseret på grundforordningens relevante bestemmelser, bestyrket af den juridiske analyse, som Unionen gennem mange år har anvendt i forbindelse med antisubsidieundersøgelser, til f.eks. at undersøge toldgodtgørelsesordninger, eksportkreditordninger og indkomstskatteordninger[4]. At en part erklærer sig uenig i den forelagte juridiske analyse, indebærer ikke, at analysen er forkert, især når der ikke er indgivet dokumentation, som kan underbygge den pågældende holdning. Dette fremgår med endnu større tydelighed af, at den pakistanske regering i forbindelse med sine bemærkninger til forordningen om midlertidig told gav udtryk for, at den var parat til, så vidt muligt, at ændre en række ordninger. I betragtning af ovenstående måtte påstandene i betragtning 40 afvises.

3.2.2. Særordninger

I) *Manufacturing Bond Scheme*

(43) Den pakistanske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent gentog deres synspunkter, i henhold til hvilke Manufacturing Bond-ordningen forvaltes korrekt takket være et effektivt gennemførelses- og overvågningssystem, der registrerer forbrug/fradrag og kontrollerer toldfrie råvarer og virksomhedens faktiske forbrug via dens produktionsregistre. Det blev også gjort gældende, at input/output-

[4] Se f.eks. Rådets forordning (EF) nr. 713/2005 (EUT L 121 af 13.5.2005, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1176/2008 (EUT L 319 af 29.11.2008, s. 1).

kvoten er baseret på det faktiske forbrug i den virksomhed, der benytter sig af ordningen, og at der skal tages forbehold for verificering af registeret over råvarer. Ifølge disse påstande er input/output-kvoten etableret ved hjælp af et verificeret benchmarkingsystem, der ajourføres regelmæssigt på grundlag af virksomhedens faktiske forbrug. Ved ændringer af kvoten blev en for stor eftergivelse i den forudgående periode ført tilbage til registeret over lagertilgang, således at lagerbeholdningen blev ajourført; en virksomhed, der benytter sig af ordningen, skal bevise sin eksport af færdige varer på grundlag af den således fremkomne faktiske lagerbeholdning. Den samarbejdsvillige eksporterende producent indsendte endvidere to breve, hvori den underrettede toldmyndighederne om de råvarer, den havde opsparet under Manufacturing Bond-ordningen, og hvoraf det fremgik, at virksomheden havde ret til at anvende de som følge heraf overskydende råvarer til fremstilling af varer med henblik på senere eksport.

(44) Hvad angår denne ordning bemærkes det som anført i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told, at det relevante register over modtagne, fremstillede og eksporterede råvarer ikke blev ført på grundlag af det faktiske forbrug. Kun det teoretiske forbrug blev registreret i henhold til et analysecertifikat med input/output-kvoter for alle råvarer, der anvendes til fremstilling af 1 000 kg færdige varer. Disse input/output-normer fastsættes af myndighederne og revideres regelmæssigt på grundlag af oplysninger fra den samarbejdsvillige eksporterende producent, men der findes ingen klare regler eller dokumentation for, hvordan normerne revideres. Desuden har myndighederne ikke som følge af ændringer i analysecertifikatet, hvoraf det fremgik, at eftergivelsen var for stor, truffet foranstaltninger med henblik på kontrollere det samlede forudgående faktiske forbrug og anmode om betalinger for de forudgående år. Der blev med andre ord ikke ført kontrol med en eventuel for stor eftergivelse af told, som der var givet afkald på. Den samarbejdsvillige eksporterende producent påstod, at de overskydende råvarer fra den forudgående periode var blevet ført tilbage til registeret over lagertilgang, således at den faktiske lagerbeholdning var blevet ajourført. Det bør bemærkes, at denne praksis beror på, at den eksporterende producent på eget initiativ underretter den relevante myndighed om den for store eftergivelse, der er akkumuleret i den forudgående periode. Det er også bemærkelsesværdigt, at denne praksis overhovedet ikke er omhandlet i lovbestemmelserne om ordningen. Alt det foregående bekræfter, at der ikke findes noget effektivt gennemførelses- og overvågningssystem for denne ordning. Alle de hermed forbundne påstande måtte derfor afvises.

(45) Begge parter hævdede, at tolden i henhold til den normale importordning lå på nul i undersøgelsesperioden, og at der derfor ikke er givet afkald på statsindtægter i forbindelse med importen af PTA (terephtalsyre) under Manufacturing Bond-ordningen.

(46) Denne påstand måtte afvises. Det fremgår klart af de oplysninger, parterne har afgivet, at den normale told på import af PTA er 7,5 %. Kun undtagelsesvist og på visse betingelser kan parterne benytte sig af en nultold. Det forhold, at den pakistanske regering har oprettet Manufacturing Bond-ordningen og Tariff protection on purchases of PTA-ordningen er på ingen måde ensbetydende med, at toldsatsen for al import af PTA er nul. Faktisk bekræfter det forhold, at de nævnte ordninger findes, at staten har givet afkald på indtægter og derfor har indført særlige undtagelsesordninger med specifikke regler og bestemmelser om brugere, der kan komme i betragtning hertil.

(47) Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede endvidere, at artikel 349 i kapitel XV i den pakistanske toldlovgivning (Pakistani Customs Rules) fra 2001 ikke var blevet overtrådt. I den forbindelse blev det forklaret, at Manufacturing Bond-ordningen omfatter hele fabrikken, og at lageret derfor opfylder de relevante bestemmelser, i henhold til hvilke det skal ligge i et separat område og have en selvstændig indgang eller udgang fra et offentligt område og ingen anden indgang eller udgang, og produktionsområdet og de særskilte lagre af færdige varer, kasserede materialer og affald skal være klart afmærkede.

(48) Med hensyn til ovennævnte bemærkninger skal det gentages, at kontrolbesøget viste, at kun de toldfrit importerede råvarer var adskilt fra de lokalt indkøbte råvarer. Lageret, dvs. toldlageret og produktionslageret, lå ikke i et separat område med en selvstændig indgang eller udgang fra et offentligt område og uden nogen anden indgang eller udgang som foreskrevet i ovennævnte artikel 349. Herudover er partens påstand om, at hele fabrikken er omfattet af Manufacturing Bond-ordningen, ikke baseret på nogen verificerbar dokumentation (f.eks. en udtrykkelig tilladelse vedrørende Manufacturing Bond-områdets størrelse), bortset fra en analyse af ordlyden af artikel 349. De pågældende påstande måtte derfor afvises.

(49) Den pakistanske regering har for ganske nylig foretaget administrative ændringer i denne ordning. Den har indført en mere udførlig definition af Manufacturing Bond i lovgivningen og har taget skridt til at styrke den relevante myndigheds kontrol med ordningen.

(50) Med hensyn til den kontrol, myndigheden udøver over Manufacturing Bond-ordningen, afhjælper de indførte ændringer ikke systemets mest alvorlige mangler som afdækket ved den aktuelle undersøgelse, nemlig i) manglende registrering af det faktiske forbrug af importerede råvarer og ii) det forhold, at der ikke findes et kontrolsystem, som fokuserer på de faktiske resultater frem for på historiske standarder. Da gennemførelsen af ændringer i denne ordning skal verificeres på passende vis (de afdækkede problemer vedrører også forvaltningen af ordningen), skal der desuden gå en vis tid, inden man kan træffe en velfunderet afgørelse om de foretagne ændringer og den måde, hvorpå myndighederne har gennemført disse, samt hvorvidt de har sørget for et korrekt forvaltet kontrolsystem.

(51) Den pakistanske regering gav også udtryk for, at den var parat til at afgive et tilsagn over for Kommissionen om den konkrete gennemførelse af de bestemmelser, der gælder for Manufacturing Bond-ordningen. Det blev foreslået, at tilsagnet skulle udmøntes i beviser for, at den samarbejdsvillige eksporterende producent overholder de nye bestemmelser (f.eks. ændringer vedrørende produktionsstedet, revidering af input/output-kvoter og toldeftergivelse), fremlæggelse af periodiske rapporter og tilladelse til, at Kommissionen kan foretage kontrolbesøg.

(52) Med hensyn til ovenstående skal det bemærkes, at den pakistanske regering ved dette forslag om tilsagn indirekte bekræfter alle de mangler ved ordningen, der er fremhævet i forordningen om midlertidig told. Det er i øvrigt ikke muligt at acceptere et tilsagn vedrørende forvaltningen af en ordning på grundlag af beviser, der først vil foreligge en gang i fremtiden, jf. betragtning 50. Endelig er et sådant tilsagn vanskeligt at håndtere, da den nødvendige overvågning reelt ville indebære, at store dele af undersøgelsen repeteres med regelmæssige mellemrum. I den forbindelse bør det fremhæves, at den pakistanske regering og/eller den samarbejdsvillige eksporterende

producent kan anmode om en interimsundersøgelse af foranstaltningerne, hvis de relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 19 er opfyldt.

(53) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 60 til 80 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 44 til 52 i nærværende forordning.

II) ***Imports of plant, machinery and equipment in Manufacturing Bond***

(54) Med hensyn til denne ordning hævdede begge parter, at den rentesats, der anvendes til at beregne subsidiemargenen, skal være den, der er til rådighed for den berørte eksportør i undersøgelsesperioden. Parterne gjorde endvidere gældende, at eftersom anlæg, maskiner og udstyr anvendes til fremstilling af PET til både eksport og salg på hjemmemarkedet, skulle subsidiemargenen bestemmes på grundlag af den eksporterende producents samlede omsætning.

(55) Som svar herpå skal det bemærkes, at den rentesats, der er anvendt ved beregningen, er den i undersøgelsesperioden i Pakistan gældende markedsrente, indhentet på den pakistanske nationalbanks hjemmeside (State Bank of Pakistan). Denne sats er den normale markedsrente. Hvad angår nævneren i subsidieberegningen skal det påpeges, at forudsætningen for at kunne benytte sig af ordningen er, at de importerede maskiner oplægges i Manufacturing Bond, der er et system for toldfri import af råvarer, som udelukkende anvendes med henblik på efterfølgende eksport af produktionen fra Manufacturing Bond. Subsidiebeløbet (tælleren) skal således fordeles over den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden, da subsidierne er betinget af eksportresultaterne. Alle ovennævnte påstande måtte derfor afvises.

(56) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 81 til 92 i forordningen om midlertidig told.

III) ***Tariff protection on purchases of PTA in the domestic market***

(57) Den pakistanske regering hævdede, at prisen på lokalt produceret PTA ikke nedsættes med 7,5 % i forhold til den internationale pris, og at refusionen ikke kun ydes for lokalt produceret PTA, men også for importeret PTA. Den samarbejdsvillige eksporterende producent gjorde gældende, at ordningen giver mulighed for refusion af told på både lokalt indkøbt og importeret PTA, og at den derfor ikke favoriserer indkøb af lokalt produceret PTA. Det blev desuden hævdet, at lovgivningen ikke begrænser adgangen til denne ordning.

(58) Ovenstående påstande måtte afvises. Det bemærkes i den forbindelse, at der ved denne ordning ydes et finansielt bidrag i form af en direkte overførsel af midler, der giver modtagervirksomheden en klar fordel. En analyse af de af den pakistanske regering fremlagte oplysninger viser klart, at en støtteberettiget virksomhed kan: i) købe PTA på hjemmemarkedet og opnå en kompensation på 7,5 % af den pris, den har betalt for det lokalt fremstillede PTA, eller ii) importere PTA og få den told (7,5 %), som den har betalt af det importerede PTA, refunderet. Sidstnævnte mulighed kan dog ikke benyttes, hvis den støtteberettigede virksomhed anvender en toldgodtgørelsesordning (f.eks. Manufacture Bond) i forbindelse med importen af PTA. Det fremgår klart af ovenstående, at den samarbejdsvillige eksporterende producent i henhold til

lovgivningen kun kunne anvende denne ordning i forbindelse med sine indkøb af PTA på hjemmemarkedet, eftersom den sideløbende anvendte Manufacturing Bond-ordningen i forbindelse med sit importerede PTA. Herudover er det klart, at selv i tilfælde, hvor en støtteberettiget virksomhed gør brug af begge ordningens muligheder (dvs. ved at give afkald på muligheden for at anvende godtgørelsesordningen under Manufacturing Bond), vil de beløb, der kan forventes refunderet, være forskellige, da satsen i det ene tilfælde beregnes på grundlag af det fulde indenlandske fakturabeløb, mens den i det andet tilfælde beregnes på grundlag af den erklærede toldværdi, som ikke nødvendigvis er det fulde fakturerede beløb. Der er ikke indsendt verificerbar dokumentation, som kan anfægte ovenstående konklusioner. Endelig blev det med hensyn til påstanden om, at adgangen til ordningen ikke er begrænset, fastslået i forbindelse med undersøgelsen, at de støtteberettigede parter er opført med navn i den relevante lovgivning. Lokalt produceret PTA er under alle omstændigheder ikke pålagt nogen told, og derfor er "refusionen" på 7,5 % en direkte overførsel af midler, dvs. et rent tilskud. Den eneste måde, hvorpå en PET-producent kan opnå disse subsidier, dvs. dette tilskud, er at købe lokalt produceret PTA. En "refusion" af told på importeret PTA er derimod en fritagelse for en betaling, der normalt forfalder, ikke en direkte overførsel af midler; de to situationer kan derfor ikke sammenlignes.

(59) Dette betyder, at ordningen giver den, der køber på hjemmemarkedet, og dermed den indenlandske PET-producent en klar fordel i form af en direkte overførsel af midler, og den er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra b), idet subsidierne er betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for importerede varer, da kun indenlandske varer er berettigede til det direkte tilskud. De pågældende subsidier kan desuden betragtes som specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a), idet adgangen til ordningen i henhold til lovgivningen er udtrykkeligt begrænset til visse virksomheder i polyesterindustrien.

(60) I forbindelse med denne ordning indsendte den pakistanske regering sammen med sine bemærkninger til forordningen om midlertidig told en ministeriel bekendtgørelse offentliggjort den 28. juni 2010, hvoraf det fremgik, at SRO (Statutory Regulation Order) nr. 1045(I)/2008 er ophævet med virkning fra 1. juli 2010. Den pakistanske regering forklarede, at det dermed vil blive sikret, at der ikke længere ydes refusion til PTA-brugerne for hverken indenlandsk eller importeret PTA.

(61) Herudover fremgår det af et avisudklip om samme emne, indsendt af den samarbejdsvillige eksporterende producent, at den pakistanske regering har besluttet at trække lovgivningen om denne ordning tilbage for at bringe Pakistan i overensstemmelse med de internationale standarder på området. Den samarbejdsvillige eksporterende producent bekræftede den pakistanske regerings oplysninger, idet den fremlagde data, som bekræfter, at det fra den 1. juli 2010 ikke længere er muligt at opnå det pågældende tilskud i forbindelse med indkøb af lokalt produceret PTA. I den sammenhæng skal det præciseres, at der i henhold til grundforordningens artikel 15 ikke indføres foranstaltninger, hvis subsidierne trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Det fremgår klart af ovenstående oplysninger, at Pakistan i det store og hele medgiver, at de i forordningen om midlertidig told fremhævede forhold vedrørende denne ordning skulle afhjælpes, at den pakistanske regering har ophævet ordningen, og at den samarbejdsvillige eksporterende producent ikke længere opnår fordele som følge af ordningen. Under disse omstændigheder anses betingelserne i grundforordningens artikel 15 for at være opfyldt, og ordningen bør derfor ikke udlignes.

(62) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 93 til 105 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 58 til 61 i nærværende forordning.

IV) ***Final Tax Regime (FTR)***

(63) Begge parter hævdede, at denne ordning er et alternativt skattesystem, og at den ikke bør udlignes, da Pakistan har højhedsret med hensyn til beskatning og selv bestemmer, hvilket skattesystem det vil anvende. Det blev også gjort gældende, at FTR-ordningen ikke indebærer noget finansielt bidrag til nogen virksomheder og er en generel skatteregel i Pakistan (en kildeskat på 1 %, der trækkes af indtjeningen i udenlandsk valuta på det tidspunkt, hvor den realiseres), som fungerer efter et andet princip og på et andet grundlag end Normal Tax Regime (NTR), den normale skatteordning, der beskatter indenlandske indtægter med 35 %. Ifølge parterne er det ikke muligt at afgøre, hvilken af de to ordninger der er den mest favorable, så derfor medfører FTR ikke, at statsindtægter, som ellers er forfaldne, ikke opkræves, eller at der gives afkald herpå.

(64) Med hensyn til disse påstande, bør det bemærkes, at det ikke er Pakistans højhedsret, der sættes spørgsmålstegn ved, men de subsidier, der angiveligt ydes til visse eksporterende producenter. Det skal desuden påpeges, at fortjeneste på eksport ikke beskattes på samme måde som fortjeneste på hjemmemarkedssalg. Hvis denne skatteordning resulterer i fortjeneste, fordi eksport beskattes lavere end fortjeneste på hjemmemarkedssalg, anses ordningen for at være subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i form af statsindtægter, der gives afkald på, og som giver modtagervirksomheden en fordel. Disse subsidier er også specifikke, da de er betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

(65) Den samarbejdsvillige eksporterende producent indsendte endvidere en række beregninger i Excel-format for 2008 og 2009 samt en skatteopkrævning (notice of tax demand) og en skatteopgørelse (assessment order) udsendt af skattemyndighederne (Deputy Commissioner of Income Tax), hvori en række tal i virksomhedens selvangivelse for 2008 er ændret. Den pakistanske regering bekræftede den samarbejdsvillige eksporterende producents påstande, idet den gjorde gældende, at de indsendte beregninger viser, at den samarbejdsvillige eksporterende producent har betalt mere i skat under FTR-ordningen, end hvis den var blevet beskattet efter NTR-ordningen.

(66) Disse argumenter måtte afvises. For det første indgår de indsendte beregninger ikke i virksomhedens selvangivelse eller i noget andet officielt dokument fra skattemyndighederne. Der foreligger derfor ikke nogen verificerbar dokumentation, som godtgør, at beregningerne giver et korrekt billede den samarbejdsvillige eksporterende producents skattemæssige forpligtelser.

(67) For det andet bekræfter en analyse af de indsendte officielle skattedokumenter (opkrævning og opgørelse) på ingen måde parternes påstande vedrørende skattens størrelse under de forskellige skatteordninger.

(68) Hvad angår den vedrørende 2008 indsendte dokumentation, har parterne ikke kunnet vise, præcist hvordan de opgivne beløb hænger sammen med virksomhedens selvangivelse for 2008 og de to dokumenter udsendt efterfølgende af de relevante skattemyndigheder. Sidstnævnte dokumenter synes at bekræfte, at virksomheden er blevet afkrævet skat af sine indenlandske indtægter. Det fremgår dog overhovedet ikke af de indsendte oplysninger, at denne skat (eller et andet beløb) faktisk er blevet betalt, eller om virksomheden har påklaget ovennævnte skatteopkrævning. Det er heller ikke klart, hvordan de i Excel-beregningerne opgivne beløb skulle stemme overens med virksomhedens selvangivelse eller med skattemyndighedens opgørelse (assessment order). Selv om man antager, at det i skatteopkrævningen anførte beløb er blevet betalt, ville det ikke på nogen måde ændre ved den konklusion, at den samarbejdsvillige eksporterende producent har betalt mindre i skat, end hvis skatteprocenten på 35 % var blevet anvendt på eksportindtægterne.

(69) Hvad angår den vedrørende 2009 indsendte dokumentation, skal det bemærkes, at parterne ikke har vedlagt den samarbejdsvillige eksporterende producents selvangivelse for 2009. I stedet for den officielle selvangivelse er der som dokumentation indsendt en Excel-beregning. Det siger sig selv, at de pågældende oplysninger ikke er verificerbare og ikke kan underbygge påstande vedrørende den indkomstskattemæssige udvikling efter undersøgelsesperioden. I den forbindelse bør det fremhæves, at den pakistanske regering og/eller den samarbejdsvillige eksporterende producent kan anmode om en interimsundersøgelse af foranstaltningerne, hvis de relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 19 er opfyldt.

(70) I forbindelse med beregningen af subsidiebeløbet under FTR-ordningen blev der imidlertid opdaget en fejl i den samarbejdsvillige eksporterende producents eksportindtægter som anført i virksomhedens selvangivelse for 2008. Dette blev rettet. Den subsidiesats, der er fastsat for den eksporterende producent i forbindelse med denne ordning i undersøgelsesperioden, er 1,97 % (i stedet for 1,95 %).

(71) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 106 til 116 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 70 i nærværende forordning.

V) ***Export Long-Term Fixed Rate Financing Scheme (LTF-EOP)***

(72) Begge parter hævdede, at den rentesats, der anvendes til at beregne subsidiemargenen i forbindelse med denne finansieringsordning, skal være den, der var til rådighed på det tidspunkt, hvor den eksporterende producent forhandlede om den fast forrentede finansiering, nemlig renten i 2004/2005. Herudover burde den nævner, der anvendes til at beregne den midlertidige subsidiemargen, være virksomhedens samlede omsætning frem for den samlede eksportomsætning, eftersom de produktionsanlæg, der finansieres under LTF-EOP-ordningen, anvendes til fremstilling af varer både til hjemmemarkedet og til eksport.

(73) Disse påstande måtte afvises. Først og fremmest skal det præciseres, at den rentesats, der er anvendt ved beregningen, er den i undersøgelsesperioden i Pakistan gældende markedsrente, indhentet på den pakistanske nationalbanks hjemmeside (State Bank of Pakistan). Den i 2004/2005 forhandlede finansiering blev udnyttet i trancher af den

pågældende eksportør. Ved beregningen af subsidiebeløbet anvendte man det i undersøgelsesperioden udnyttede kreditbeløb, som den samarbejdsvillige eksporterende producent havde opgivet. Når man undersøger den fordel, en part har opnået i en specifik undersøgelsesperiode, sammenligner man normalt den i undersøgelsesperioden gældende markedsrente med den rente, der betales af det i undersøgelsesperioden modtagne lån, hvad man da også gjorde i det her foreliggende tilfælde. For så vidt angår nævneren i subsidieberegningen skal det påpeges, at det er en forudsætning for at kunne benytte sig af ordningen, at virksomheden direkte eller indirekte eksporterer mindst 50 % af sin årlige produktion. Subsidiebeløbet (tælleren) skal således fordeles over den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i undersøgelsesperioden, da subsidierne er betinget af eksportresultaterne.

(74) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 117 til 133 i forordningen om midlertidig told.

VI) ***Export Finance Scheme from the State Bank of Pakistan (EFS)***

(75) Den pakistanske regering gjorde gældende, at PET-sektoren i henhold til en afgørelse truffet af den pakistanske nationalbank den 28. juni 2010 ikke længere var omfattet af denne ordning. Det blev således forfægtet, at denne ordning overholder grundforordningens artikel 15, og at Kommissionen ikke bør gøre den genstand for udligning, da subsidierne påviseligt er trukket tilbage. I den forbindelse hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent, at virksomheden i medfør af den pakistanske nationalbanks cirkulære nr. 9 af 28. juni 2010 havde tilbagebetalt samtlige de beløb, den havde modtaget under EFS-ordningen, og at der pr. 30. juni 2010 ikke længere var udestående beløb i den forbindelse.

(76) Hvad angår denne påstand, skal det påpeges, at der i henhold til grundforordningens artikel 15 ikke indføres foranstaltninger, hvis subsidierne trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Hvad angår den dokumentation, der er fremlagt vedrørende EFS-ordningen, bemærkes det, at det faktisk fremgår af den pakistanske nationalbanks afgørelse, at bankerne ikke må bevilge lånefaciliteter til PET-sektoren under denne ordning. Ifølge det relevante dokument forbliver eksisterende lånefaciliteter, som eksportører har fået bevilget, gyldige indtil udløbsdatoen for de respektive lån, mens virksomhedernes eksportresultater vil blive taget i betragtning i forbindelse med deres låntagning i 2009-2010 og med henblik på at fastslå, om de vil være berettigede til lån i perioden frem til 2011. I den forbindelse præciserede den pakistanske regering - ved hjælp af den fornødne dokumentation - at virksomheder, der ikke har kortfristede lån under denne ordning i det pakistanske regnskabsår 2009-2010 (dvs. indtil den 30. juni 2010), ikke kan få del i ordningen i overgangsperioden frem til 2011. Med hensyn til påstanden om, at den samarbejdsvillige eksporterende producent ikke har udestående finansiering under EFS-ordningen, bemærkes det, at denne påstand er underbygget af materiale, som er stillet til rådighed af de relevante banker og suppleret af virksomhedens statsautoriserede revisor. I betragtning af ovenstående konkluderes det, at parterne var i stand til at påvise, at EFS-ordningen ikke længere giver den berørte eksportør nogen fordel. Betingelserne i grundforordningens artikel 15 er således opfyldt, og de fremsatte påstande anses for at være berettigede. Det konkluderes derfor, at denne ordning ikke bør udlignes.

(77) Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede desuden, at den rentesats, der anvendes til at beregne subsidiemargenen, skal være den, der var til rådighed for virksomheden i undersøgelsesperioden. Det blev endvidere gjort gældende, at de opnåede finansielle midler anvendes til at opfylde de generelle finansieringsbehov i forbindelse med virksomhedens omsætningsaktiver med henblik på salg både til hjemmemarkedet og til eksport, og at nævneren i beregningen af subsidiemargenen derfor bør være virksomhedens samlede omsætning.

(78) Disse påstande måtte afvises. Det skal præciseres, at den rentesats, der er anvendt ved beregningen, er den i undersøgelsesperioden i Pakistan gældende markedsrente, indhentet på den pakistanske nationalbanks hjemmeside. Denne sats er den normale markedsrente. Hvad angår nævneren i subsidieberegningen bemærkes det, at forudsætningen for at kunne benytte sig af ordningen er enten gennemførelsen af specifikke eksporttransaktioner eller de generelle eksportresultater. Subsidiebeløbet (tælleren) skal således fordeles over den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden, da subsidierne er betinget af eksportresultaterne.

(79) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 134 til 148 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 75 til 78 i nærværende forordning.

VII) ***Finance under F.E. Circular No. 25 of the State Bank of Pakistan***

(80) Begge parter hævdede, at den pakistanske nationalbank ikke intervenerer i denne ordning, at forretningsbanker yder finansielle midler i udenlandsk valuta uden præferentielle rentesatser, og at ordningen ikke er betinget af eksportresultater, da både eksportører og importører kan benytte sig af den.

(81) De fremførte argumenter blev analyseret på baggrund af de relevante lovbestemmelser og den måde, hvorpå ordningen gennemføres i praksis, og blev fundet berettigede. Det konkluderes derfor, at denne ordning ikke bør udlignes. Da ordningen under F.E. Circular No. 25 of the State Bank of Pakistan ikke vil blive udlignet, er det ikke nødvendigt at reagere på de i den forbindelse fremsatte bemærkninger.

3.2.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

(82) I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningen er det endelige udligningsberettigede subsidiebeløb for den eneste samarbejdsvillige eksporterende pakistanske producent, udtrykt i værdi, 5,15 %.

3.3. De Forenede Arabiske Emirater (FAE)

3.3.1. Indledning

(83) Regeringen for De Forenede Arabiske Emirater og den samarbejdsvillige eksporterende producent fremsatte bemærkninger vedrørende følgende ordninger, som er genstand for udligning i forordningen om midlertidig told:

I) Federal Law No. 1 of 1979

II) Free Trade Zone (FTZ).

3.3.2. Særordninger

I) ***Federal Law No. 1 of 1979***

(84) Regeringen for FAE hævdede, at ordningen under Federal Law No. 1 of 1979 er generelt tilgængelig på tværs af alle industrisektorer og virksomheder i FAE og bevilges til alle uden undtagelse. Den samarbejdsvillige eksporterende producent gjorde gældende, at den licens, der udstedes under Federal Law No. 1 of 1979, er forudsætningen for at kunne drive erhvervsvirksomhed i FAE.

(85) Med hensyn til ovenstående bemærkes det, at det i undersøgelsen blev slået fast, at industrivirksomheder i FAE kan være underlagt forskellige former for licenser. Ud over licensen i henhold til Federal Law No. 1 of 1979 kan en industrivirksomhed drives i henhold til en licens udstedt af de regionale myndigheder i det specifikke emirat, hvor det er etableret. Dette var tilfældet med den samarbejdsvillige eksporterende producent, hvis licens er udstedt af myndighederne i emiratet Ras al Khaimah. Herudover kan en industrivirksomhed have sit virke i et frihandelsområde, hvor der ikke kræves licens efter ovennævnte lovgivning. Det er derfor ikke korrekt, at alle industrivirksomheder i FAE henhører under Federal Law No. 1 of 1979. Det er således ikke påvist, at ordningen bevilges automatisk, og den pågældende påstand må afvises.

(86) Begge parter hævdede, at kravene i lovgivningen blot udgør de nødvendige forudsætninger for at kunne drive et industriprojekt i landet, ikke for at opnå toldfritagelse, og derfor er Kommissionens analyse af artikel 12, 13 og 21 i Federal Law No. 1 i forordningen om midlertidig told misvisende. Regeringen for FAE gjorde også gældende, at udtrykket "vurderes" i artikel 13 ikke indebærer en forpligtelse i den arabiske udgave af loven. Regeringen for FAE hævdede desuden, at artikel 11 og 12 i nævnte lov aldrig er blevet anvendt i praksis, da det tekniske udvalg, der har ansvaret for at rette henstillinger herom til ministeren, ikke er blevet oprettet. Det blev også gjort gældende, at Industrial Development Departments rolle er fastsat i brugermanualen vedrørende Electronic Industrial System udgivet af ministeriet, jf. betragtning 173 i forordningen om midlertidig told.

(87) Disse påstande måtte afvises. Det bemærkes, at lovens artikel 13 og 21 er etaper i den gennemgang, der foretages med henblik på tildeling af en Industrial Licence (erhvervslicens) efter Federal Law No. 1 of 1979. Hvad angår artikel 11 og 12 skal det bemærkes, at der i disse artikler er fastsat opgaver og ansvarsområder for de forskellige organer under den statslige myndighed, der udsteder erhvervslicensen i henhold til Federal Law No. 1 of 1979. Den omstændighed, at et organ ikke er blevet oprettet, selv om loven foreskriver det, og selv om det er ansvarligt for i) at vurdere input fra Industrial Development Department og ii) at henstille til ministeren at godkende eller afvise ansøgninger, bekræfter, at den lovgivning, der ligger til grund for den subsidieydende myndigheds virke, ikke følges i praksis, og at der derfor ikke er nogen retssikkerhed med hensyn til, hvordan subsidierne tildeles. Desuden modsiger FAE-regeringens påstand vedrørende det tekniske udvalg tidligere påstande, i henhold til hvilke ministeren havde anmodet dette udvalg om at fremsætte bemærkninger til en eventuel ændring af loven. Med hensyn til betydningen af ordet "vurderes" i artikel 13 i Federal Law bemærkes det, at regeringen for FAE kun forelagde den engelske udgave af teksten i forbindelse med undersøgelsen. Desuden gjorde den først efter den foreløbige fremlæggelse gældende, at der kunne være

betydningsmæssige forskelle mellem den engelske og den arabiske sprogudgave. Det forhold, at de to sprogudgaver giver anledning til tvivl om visse kriterier for støtteberettigelse, er endnu et klart tegn på, at der ikke er retssikkerhed med hensyn til de kriterier og betingelser, der gælder for at kunne komme i betragtning til subsidierne. Hvad angår Industrial Development Departments rolle bemærkes det, at der ikke er indsendt nye oplysninger, som kan anfægte resultaterne af undersøgelsen.

(88) I henhold til regeringen for FAE fremgår det af emiraternes industristatistik, at over 4 000 industrivirksomheder er registreret i henhold til Federal Law No. 1 of 1979. Begge parter hævdede, at Kommissionen ikke har leveret konkrete beviser for, at FAE's myndigheder har udøvet skønsbeføjelser i forbindelse med godkendelse eller afvisning af ansøgninger i forbindelse med ordningen.

(89) Disse påstande måtte afvises. Det påpeges, at det i forbindelse med undersøgelsen blev slået fast, at tildelingen af erhvervslicenser efter Federal Law No. 1 of 1979 ikke er automatisk, og at reglerne for udvælgelse af de virksomheder, der tildeles licenser, ikke er objektive. Da ordningen blev anset for at være specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a) og b), skulle regeringen for FAE i overensstemmelse med grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), dokumentere sin påstand om, at alle ansøgninger om erhvervslicenser indgivet i henhold til Federal Law No. 1 of 1979 siden lovens vedtagelse er blevet godkendt. Der er ikke blevet indgivet verificerbare oplysninger i den forbindelse.

(90) Begge parter påstod, at alle industrivirksomheder i FAE opnår toldfritagelse i forbindelse med deres produktion. Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede ydermere, at WTO i sin handelspolitiske eksamination af FAE, offentliggjort i 2006, analyserede Federal Law No. 1 of 1979 og konstaterede, at alle industrikoncerner indrømmes toldfritagelser. Det blev også hævdet, at ordningen er underlagt kontrolmekanismer, da erhvervslicenserne fornyes en gang om året, og de virksomheder, der er omfattet af ordningen, indberetter de toldfrit importerede råvarer, som myndighederne afviser, hvis de ikke er knyttet til produktionen.

(91) Disse påstande måtte afvises. Det bør bemærkes, at der indrømmes toldfritagelser for virksomheder, der benytter sig af ordningen under Federal Law No. 1 of 1979, og at den normale toldsats for råvarer ikke er nul. Den samarbejdsvillige eksporterende producent har ikke kunnet påvise, hvordan et generelt udsagn fra WTO's handelspolitiske eksamination skulle være mere korrekt end den detaljerede analyse, der er foretaget i forordningen om midlertidig told på grundlag af kontrolbesøget, og som udtrykkeligt vedrører støtteberettigelse i forbindelse med Federal Law No. 1 of 1979 og gennemførelsen af denne lov i praksis. Endnu vigtigere er det, at det i undersøgelsen blev slået fast, at myndighederne diskriminerer, når de forvalter importen af toldfrie råvarer i henhold til ordningen. Der er nemlig ingen regler for, hvordan anmodninger om toldfritagelse godkendes eller afvises, og der findes ikke noget effektivt kontrolsystem for forvaltningen af ordningen; derfor er det uklart, hvorfor en part på et vist tidspunkt kan få tilladelse til at importere toldfrit, mens den på et andet tidspunkt kan få afslag. Dette har faktisk været tilfældet for den samarbejdsvillige eksporterende producent, der fra tid til anden blev anmodet om at betale told uden nogen form for begrundelse fra den subsidieydende myndigheds side. De to parter har derfor ikke kunnet levere nogen dokumentation, der bekræfter deres påstande vedrørende forvaltningen af ordningen og tildelingen af tilladelser til at importere varer toldfrit.

(92) Det blev også hævdet, at ordningen styres af objektive kriterier, nemlig kravet om, at der kun kan indrømmes toldfritagelse for varer, som anvendes i industrivirksomhedens produktion. Denne påstand måtte afvises, da det ikke er blevet påvist, at der foreligger sådanne objektive kriterier, jf. betragtning 89 og 91.

(93) Regeringen for FAE hævdede, at den er i gang med at ændre Federal Law No. 1 of 1979, og at Kommissionen var blevet underrettet herom. Det blev også gjort gældende, at Kommissionen har ignoreret oplysninger og dokumenter indsendt af regeringen for FAE, og at den ikke har leveret argumenter og konkrete beviser til støtte for de konstateringer og den lovgivning, der har ført til dens konklusioner.

(94) Med hensyn til ovenstående bemærkes det, at Kommissionen nøje har undersøgt og evalueret alle oplysninger fra parterne. Med hensyn til ændringen af Federal Law No. 1 of 1979 skal det bemærkes, at det dokument, regeringen for FAE har fremlagt, er et internt udkast fra Ministry of Finance and Industry (finans- og erhvervsministeriet). Det har som sådant ikke nogen juridisk værdi. Den myndighed, der foretager undersøgelsen, må nødvendigvis analysere de gældende retsbestemmelser og den måde, hvorpå disse gennemføres, ikke et ikke-bindende udkast, som endnu ikke er godkendt af FAE's administrative og lovgivende instanser, og som ikke er vedtaget. Endnu vigtigere er det, at det forhold, at regeringen for FAE i øjeblikket arbejder på en eventuel ændring af Federal Law No. 1 of 1979, bekræfter, at myndighederne har indset, at der er behov for at afhjælpe uoverensstemmelser med WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, således som regeringen for FAE har udtrykt det.

(95) På denne baggrund bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 166 til 183 i forordningen om midlertidig told.

II) ***Free Trade Zone (FTZ)***

(96) Begge parter hævdede, at alle virksomheder i FAE indrømmes toldfritagelse ved import af kapitalgoder.

(97) I den forbindelse skal det bemærkes, at det i undersøgelsen blev slået fast, at virksomheder etableret i frihandelsområdet (FTZ) har tilladelse til at importere kapitalgoder toldfrit. Det forhold, at en part kan opnå samme fordel ved at gøre brug af en anden ordning (nemlig Federal Law No. 1 of 1979), indebærer ikke, at de pågældende subsidier ikke betragtes som udligningsberettigede. Herudover var parterne ikke i stand til at fremlægge konkrete beviser, der kunne afvise konklusionerne i undersøgelsen vedrørende frihandelsområdet. I betragtning af ovenstående måtte den fremsatte påstand afvises.

(98) På denne baggrund bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 184 til 199 i forordningen om midlertidig told.

3.3.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

(99) I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningen er det endelige udligningsberettigede subsidiebeløb for den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i De Forenede Arabiske Emirater, udtrykt i værdi, 5,13 %.

3.4. Bemærkninger til den endelige fremlæggelse

(100) Det skal erindres, at alle interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse. Disse bemærkninger er blevet taget i betragtning, når det var relevant, men de var ikke af en sådan art, at de kunne ændre ovennævnte konklusioner.

(101) Den samarbejdsvillige eksporterende producent i Iran gjorde endnu engang rede for sin analyse af sagens faktiske omstændigheder, men fremlagde ikke nye afgørende beviser, der kunne anfægte resultaterne af undersøgelsen.

(102) Den pakistanske regering udtrykte utilfredshed med, at dens tilsagn vedrørende Manufacturing Bond-ordningen var blevet afvist, og gentog bemærkningerne vedrørende LTF-EOP-ordningen og FTR. Den forelagde desuden en ny afgørelse fra Federal Board of Revenue, udstedt den 27. juli 2010, hvorved tolden på import af PTA (råvare til fremstilling af PET) fastsættes til 3 %, og gjorde gældende, at institutionerne var retligt forpligtede til at omberegne subsidiemargenen for Manufacturing Bond-ordningen. Dette måtte afvises, da intet tyder på, at subsidierne ikke fortsat ydes. Den pakistanske regering hævder, at de er blevet reduceret. Ifølge reglerne i Manufacturing Bond-ordningen kan råvarerne imidlertid anvendes i mindst to år, efter at de er blevet importeret. Med andre ord kan varer importeret frem til juli 2010 (hvor tolden var 7,5 %) anvendes frem til juli 2012. Institutionerne har opgjort subsidiebeløbet på grundlag af data vedrørende undersøgelsesperioden, og i henhold til reglerne for ordningen kan virkningerne af den tidligere toldsats fortsat gøre sig gældende indtil 2012. Der forekommer således helt klart subsidiering på tidspunktet for indførelsen af den endelige told. Desuden er told kun ét af elementerne i datasættet, og hvis toldsatsen havde været lavere, ville de importerede mængder have været større, jf. betragtning 43 til 53.

(103) Den samarbejdsvillige eksporterende producent i Pakistan var uenig i analysen vedrørende FTR, men det fremlagte materiale kunne ikke ændre ved konklusionerne af undersøgelsen. Producenten hævdede endvidere, at der foreligger verificerbar dokumentation, som viser præcist, hvilke skatteforpligtelser den har, og stillede en række dokumenter til rådighed for at bevise, at Kommissionens konklusioner ikke er korrekte. Det bemærkes i den forbindelse, at de indsendte oplysninger er ufyldestgørende og ikke-verificerbare og derfor ikke kan tages i betragtning.

(104) De Forenede Arabiske Emiraters regering forelagde endnu engang sin analyse af sagens faktiske omstændigheder og hævdede, at institutionerne havde baseret deres konklusioner på en uklar fortolkning af Federal Law 1 of 1979 uden at fremlægge konkrete beviser. I den forbindelse skal det erindres, at det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a) og b), er blevet slået fast, at ordningen er specifik, at institutionernes fortolkning af Federal Law 1 of 1979 er baseret på de indsendte oplysninger og dokumenter, og at der ikke er blevet konstateret forhold, som kan ændre resultaterne af undersøgelsen. Regeringen for FAE præciserede, at arbejdet med ændringen af Federal Law 1 of 1979 er blevet fremskyndet og i øjeblikket går ind i de sidste etaper inden offentliggørelsen. Hvad det angår, bemærkes det, at Kommissionen ser med tilfredshed på FAE's bestræbelser på at ændre sine retsbestemmelser, men ovennævnte udvikling påvirker ikke resultaterne af undersøgelsen, da der ikke foreligger nogen klar tidsplan for, hvornår arbejdet med ændringen vil blive afsluttet og den nye lov vedtaget.

(105) Den samarbejdsvillige eksporterende producent i FAE gentog sine påstande vedrørende Federal Law 1 of 1979. Den hævdede desuden, at beregningen af subsidiemargenen var fejlbehæftet. Virksomheden gjorde gældende, at den først efter den endelige fremlæggelse blev opmærksom på, at råvarer indkøbt i Saudi-Arabien ikke er omfattet af told, fordi FAE og Saudi-Arabien er medlemmer af Golfsamarbejdsrådets toldunion, og stillede en række dokumenter til rådighed til støtte for sine påstande. Det bemærkes i den forbindelse, at disse bemærkninger er en del af en række helt nye oplysninger, som burde have være forelagt i besvarelsen af spørgeskemaet eller senest i forbindelse med kontrolbesøget, således at Kommissionen kunne have kontrolleret påstandenes rigtighed. Det er ikke muligt at verificere de pågældende data på dette sene stadium i undersøgelsen. Ydermere foreligger der ingen fyldestgørende dokumentation, der kan bekræfte disse påstande. Det blev desuden gjort gældende, at fortjenesten skulle beregnes på grundlag af de i undersøgelsesperioden forbrugte råvarer, ikke på grundlag af de indkøbte råvarer. I den forbindelse skal det bemærkes, at det er irrelevant at skelne mellem forbrugte og indkøbte råvarer, da det udligningsberettigede beløb er det samlede beløb, der kan henregnes til undersøgelsesperioden, jf. betragtning 84 til 95.

4. SKADE

4.1. EU-produktionen, EU-erhvervsgrenen og EU-forbruget

(106) Der er ikke modtaget bemærkninger vedrørende EU-produktionen, EU-erhvervsgrenen og EU-forbruget. Derfor bekræftes betragtning 201 til 206 i forordningen om midlertidig told.

4.2. Import fra de pågældende lande

(107) Der er ikke modtaget bemærkninger vedrørende den kumulative vurdering af virkningerne af den pågældende import, mængden af importen fra de pågældende lande og deres respektive markedsandele. Derfor bekræftes betragtning 207 til 213 i forordningen om midlertidig told.

a) Priser og prisunderbud

(108) Da det som nævnt i betragtning 20 blev besluttet at opdele den undersøgte vare i en række forskellige varetyper, er der blevet foretaget en ny underbudsberegning for at tage hensyn til denne ændring.

(109) For at kunne undersøge prisunderbuddet blev EU-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige priser pr. varetype ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for varer importeret fra de pågældende lande ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis med passende justeringer for omkostninger efter importen og forskelle i handelsled.

(110) Sammenligningen viste, at den subsidierede import med oprindelse i FAE, som blev solgt i Unionen, i undersøgelsesperioden underbød EU-erhvervsgrenens priser med 3,2 %. Den subsidierede import med oprindelse i Iran, som blev solgt i Unionen, underbød EU-erhvervsgrenens priser med 3,0 %. Den subsidierede import med oprindelse i Pakistan, som blev solgt i Unionen, underbød EU-erhvervsgrenens priser

med 0,5 %. Den vejede gennemsnitlige underbudsmargen for de pågældende lande var i undersøgelsesperioden på 2,5 %.

(111) Den iranske eksportør bemærkede, at dens skadesmargen var overvurderet, eftersom den fastsatte vejede gennemsnitlige enhedssalgspris var undervurderet, fordi beløbet til justering for forskelle i handelsled ikke var beregnet korrekt. Med hensyn til denne påstand skal det påpeges, at det i forordningen om midlertidig told anvendte beløb for forskelle i handelsled var et fast beløb pr. ton, nemlig den provision, som den samarbejdsvillige importagent forlangte, svarende til ca. 1 % af den gennemsnitlige cif-pris. Men da der ikke er foreslået nogen alternativ kvantificering af justeringen for forskelle i handelsled, og da der ikke foreligger andre oplysninger til brug for en sådan justering, afvises påstanden.

(112) Den samme part bemærkede også, at den for omkostninger efter import fastsatte sats på 2 % forekom undervurderet.

(113) I den forbindelse skal det endnu engang påpeges, at ingen importører samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse, og at det derfor ikke var muligt at verificere de faktiske omkostninger efter import. Da der ikke forelå andre oplysninger, gjorde man brug af den i forbindelse med tidligere procedurer anvendte sats.

4.3. EU-erhvervsgrenens situation

(114) Nogle af de interesserede parter hævdede, at der ikke var forvoldt nogen skade, da stikprøven var forkert udtaget og resultaterne derfor ikke kunne ekstrapoleres til hele EU-erhvervsgrenen. Det blev påstået, at eftersom en enkelt virksomhed (der ikke indgik i stikprøven) havde oplyst, at den udnyttede sin kapacitet mere end 100 %, kunne der tydeligvis ikke være tale om skade. Det bemærkes, at den oplysning, der her henvises til, er taget fra den pågældende virksomheds indberetning til børsmyndighederne i et tredjeland, og at den ikke er verificeret. Den stemmer i øvrigt ikke overens med de oplysninger, der foreligger i nærværende sag. Desuden kan en enkelt EU-producents kapacitetsudnyttelse under ingen omstændigheder ændre ved konklusionerne om skade for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, og de øvrige EU-producenter.

(115) Da der ikke er fremsat andre påstande eller bemærkninger, bekræftes betragtning 218 til 237 i forordningen om midlertidig told.

4.4. Konklusion om skade

(116) Da der ikke er fremsat nogen specifikke bemærkninger, bekræftes konklusionen om skade i betragtning 238 til 240 i forordningen om midlertidig told.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Virkningerne af den subsidierede import

(117) Da der ikke er fremsat nogen specifikke bemærkninger, bekræftes betragtning 241 til 245 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Andre faktorers virkninger

(118) Nogle af de interesserede parter hævdede, at den i givet fald konstaterede skade ikke skyldtes den subsidierede import, men at de lave priser på PET i Unionen var udtryk for verdenskonjunkturens indvirkning på erhvervsgrenen, og at PET-priserne i Unionen i perioden mellem september 2008 og juni 2009 havde fulgt de lave priser på råolie. Hvad angår dette argument erkendes det, at priserne på PET i nogen grad er afhængige af priserne på råolie, da det er produkter afledt heraf, der udgør hovedråvaren til fremstilling af PET. Priserne på råolie var imidlertid ikke lave i hele undersøgelsesperioden, men derimod meget svingende, idet de i starten faldt meget for derefter at stige igen. Disse udsving i verdensmarkedspriserne på råolie kan ikke forklare, hvorfor EU-producenternes priser blev underbudt af importeret, subsidieret PET. Det var netop dette prisunderbud, som subsidierne gjorde muligt, der pressede EU-erhvervsgrenens priser ned og tvang EU-producenterne til at sælge med tab for ikke at miste deres kunder.

(119) Den iranske eksportør hævdede, at de finansielle og tekniske problemer hos nogle af EU-producenterne ikke var behørigt holdt ude fra skadesanalysen og fejlagtigt var blevet tilskrevet importen fra Iran, som først kom ind på markedet efter 2006. I den forbindelse bemærkes det, at importen fra Iran var til stede på markedet allerede i 2006 og 2007 i mængder svarende til en markedsandel på under 1 %. Siden 2008 har den udgjort en markedsandel på over 1 %, og de lave priser har bidraget til pristrykket i Unionen. Desuden var betingelserne for kumulativ vurdering opfyldt i dette tilfælde, og virkningerne af den subsidierede import fra alle de pågældende lande kunne vurderes kumulativt. Hertil kom, at kun en af de virksomheder, som den iranske eksportør nævnte, indgik i stikprøven, og at denne EU-producents tekniske problemer, der var begrænset til tidsrummet mellem september og midten af oktober 2008, ikke havde væsentlig betydning for den overordnede skadessituation.

(120) Den samme part gentog, at den i givet fald konstaterede skade måtte være forbundet med et fald i efterspørgslen, specielt i undersøgelsesperioden, der var præget af den verdensomspændende finansielle og økonomiske krise. Denne part afviste dog ikke argumenterne i betragtning 254 til 256 i forordningen om midlertidig told, nemlig at det økonomiske tilbageslag, der startede i sidste kvartal af 2008, på ingen måde kan formindske de skadevoldende virkninger af subsidieret import til lave priser på EU-markedet i hele den betragtede periode, og at selv om den faldende efterspørgsel har bidraget til den forvoldte skade, bryder den ikke årsagssammenhængen. Det bemærkes endvidere, at den pågældende subsidierede import endog opnåede en større markedsandel på bekostning af EU-producenterne, idet markedsandelen steg fra 7,6 % til 10,2 %, da efterspørgslen faldt.

(121) Nogle af de interesserede parter hævdede, at en eventuel skade skyldtes, at Unionens PET-producenter ikke havde investeret tilstrækkeligt og som følge heraf var blevet stillet dårligere med hensyn til omkostninger end eksportørerne.

(122) Det erkendes, at PET er en kapitalintensiv industri, og at et vist investeringsniveau er nødvendigt for at forblive konkurrencedygtig på mellemlang eller lang sigt. Det skal som anført i betragtning 237 i forordningen om midlertidig told erindres, at nogle af virksomhederne i stikprøven foretog store investeringer i 2006 og 2007, men investeringsniveauet var minimalt i 2008 og i undersøgelsesperioden.

(123) Det bemærkes i den forbindelse, at det i betragtning af den faldende produktion og kapacitetsudnyttelse i 2008 og i undersøgelsesperioden kombineret med EU-

producenternes kraftigt faldende markedsandel ville være urimeligt at forvente store investeringer i ny kapacitet i den pågældende periode.

(124) Det skal også som anført i betragtning 233 og 234 i forordningen om midlertidig told erindres, at den finansielle situation for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, var meget dårlig i hele den betragtede periode, og at de led betydelige tab mellem 2006 og undersøgelsesperioden. I en sådan situation ville det som sagt være urimeligt at forvente, at EU-producenterne skulle foretage store investeringer.

(125) Det konkluderes derfor, at de begrænsede investeringer i 2008 og i undersøgelsesperioden ikke bidrog væsentligt til den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, men snarere var et resultat heraf.

5.3. Konklusion om årsagssammenhæng

(126) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger vedrørende årsagssammenhæng, bekræftes betragtning 246 til 264 i forordningen om midlertidig told.

6. UNIONENS INTERESSER

(127) Efter den foreløbige fremlæggelse gav et betydeligt antal EU-plastvirksomheder og/eller EU-tapperier sig til kende og hævdede, at analysen af Unionens interesser ikke afspejlede det store antal samarbejdsvillige brugeres argumenter korrekt, og at konklusionerne var i modstrid med det nuværende økonomiske klima. Dette blev dog ikke yderligere dokumenteret eller forklaret. Disse virksomheder anmodede alle om at blive hørt, men kun to virksomheder i denne brugergruppe og en sammenslutning af italienske tapperier mødte rent faktisk op til høringen. Der blev modtaget mere konkrete bemærkninger fra en af de samarbejdsvillige EU-plastvirksomheder (ALPLA), en gruppe af forarbejdningsvirksomheder (Caiba SA, Coca-Cola-koncernen, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO, Novara International og Silico Polymers), den samarbejdsvillige importagent (GSI) og sammenslutningen af plastvirksomheder (EuPC). Alle disse parter modsatte sig på det kraftigste indførelsen af foranstaltninger.

6.1. EU-erhvervsgrenens og andre EU-producenters interesser

(128) Nogle af de interesserede parter hævdede, at EU-producenterne ville bruge/misbruge de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter til at afskærme EU-markedet og fastsætte kunstigt høje priser i Unionen. Disse parter peger på de antidumping- og/eller udligningsforanstaltninger, der allerede er indført over for Indien, Sydkorea, Indonesien, Malaysia, Taiwan, Thailand og Folkerepublikken Kina. Det skal imidlertid bemærkes, at enhver virksomhed, der producerer i Unionen, har ret til at klage og benytte sig af retsmidler, hvis den kan påvise, at der forekommer skadevoldende subsidiering. Det forhold, at der er blevet konstateret subsidiering og antidumping for mange landes vedkommende, kan muligvis forklares ved, at efterspørgslen efter denne vare er vokset enormt siden 90'erne, således at tocifrede årlige vækstrater er normen. Dette har tiltrukket betydelige investeringer i hele verden og ført til et strukturelt overudbud af PET på verdensplan. Det bemærkes desuden, at nogle tredjelande også har indført foranstaltninger over for flere af ovennævnte lande, hvilket understreger det eksisterende strukturelle problem.

(129) En række interesserede parter gentog, at EU-producenterne ikke ville kunne forbedre deres resultater på længere sigt, eftersom nye investeringer i andre tredjelande snart ville udmønte sig i driftsklare produktionsanlæg og presse de kunstigt høje priser i Unionen ned.

(130) Undersøgelsen viste, at et anlæg i Oman, som er oprettet ved en ny investering og først taget i brug for nylig, øgede sine importmængder kraftigt i 2009, og det kan ikke udelukkes, at det vil kunne skabe problemer for EU-erhvervsgrenen i fremtiden. Men som allerede anført i betragtning 270 i forordningen om midlertidig told er nye investeringer i anlæg, som, når de i givet fald tages i brug, muligvis vil kunne skade EU-erhvervsgrenen, ikke nogen gyldig grund til ikke at yde den fornødne beskyttelse i forbindelse med nærværende procedure.

(131) En af de interesserede parter hævdede, at på grund af stigningen i priserne på PET i Unionen ville kun EU-producenter med investeringer i tredjelande, som ikke er omfattet af foranstaltninger (Thailand, USA og Rusland), eller andre PET-producenter i tredjelande (Sydkorea) kunne forbedre deres resultater. Parten gjorde således gældende, at overførslen af midler til producenter uden for Unionen klart ville veje tungere end fordelene for EU-producenterne på kort sigt.

(132) Det bemærkes i den forbindelse, at intet i sagens akter støtter det udsagn, at de finansielle midler, der måtte blive overført til producenter i tredjelande, som ikke er omfattet af handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, eller til virksomheder med nultold, vil veje tungere end fordelene for EU-erhvervsgrenen.

(133) Det blev også gjort gældende, at EU-producenterne kun beskæftiger omkring 2 000 arbejdstagere, mens PET-forarbejdningsvirksomheder og tapperier, som i høj grad vil blive påvirket af en eventuel told, beskæftiger hhv. omkring 20 000 og 60 000 arbejdstagere.

(134) Det skal bemærkes, at den beskæftigelse, der skabes af PET-producenter, ikke er uden betydning, og at spørgsmålet om, hvorvidt indførelsen af foranstaltninger overordnet går imod Unionens interesser, ikke kan reduceres til et simpelt spørgsmål om antal beskæftigede. I den forbindelse er det også særdeles relevant, at de pågældende brugere højst sandsynligt ikke vil blive synderligt påvirket af foranstaltningerne, når der tages hensyn til toldniveauet og alternative forsyningskilder, jf. betragtning 141 til 156.

6.2. Ikke-forretningsmæssigt forbundne EU-importørers interesser

(135) Det skal endnu engang påpeges, at ingen ikke-forretningsmæssigt forbundet importør samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse.

(136) Den samarbejdsvillige importagent bestred på det kraftigste, at indførelsen af told ikke ville få væsentlig betydning for dens aktiviteter. Virksomheden gjorde gældende, at selv om den ganske vist arbejdede på provisionsbasis, ville tolden få væsentlig betydning, da en stor del af dens aktiviteter havde tilknytning til de pågældende lande. Hvis der blev indført endelige foranstaltninger, ville det påvirke den provision, virksomheden fik fra producenterne i de pågældende lande, eftersom PET fra disse lande ikke længere ville kunne konkurrere med PET produceret andetsteds.

(137) I betragtning af den generelt moderate told er det usandsynligt, at salget af PET fra de pågældende lande vil blive påvirket i væsentlig grad. Desuden vil importagenten på mellemlang sigt formentlig kunne skifte til andre forsyningskilder, navnlig Oman, USA, Brasilien, Mexico og de virksomheder i Sydkorea, der har en antidumpingtoldsats på nul. Disse eksporterende producenters salg skulle sætte importagenten i stand til kompensere for eventuelle tab som følge af indførelsen af foranstaltninger. Påstanden afvises derfor.

6.3. EU-råvareleverandørernes interesser

(138) En interesseret part hævdede, at det er urimeligt at beskytte Unionens PET-producenters råvareleverandører på bekostning af emballageindustrien, tapperierne og slutforbrugerne.

(139) Det bemærkes, at analysen af foranstaltningernes virkninger for leverandørerne er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 31. Det er almindelig praksis at gennemføre en sådan analyse, særlig når graden af afhængighed mellem råvareleverandører og EU-producenter er stor.

(140) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger i den forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 265 til 279 i forordningen om midlertidig told endeligt.

6.4. Brugernes interesser

(141) Det skal erindres, at PET, der anvendes til fremstilling af præforme til flasker, tegner sig for mellem 70 % og 80 % af plastvirksomhedernes samlede produktionsomkostninger. Der er således tale om en væsentlig omkostningskomponent for disse virksomheder.

(142) Nogle af de interesserede parter anførte, at Unionens emballageindustri til stadighed udfordres af tapperiernes krav om nye design og mere miljøvenlige emballageprodukter. Med henblik herpå investerer nogle af plastvirksomhederne tilsyneladende løbende i FoU for at udvikle nye produkter og design og dermed forblive konkurrencedygtige og skabe merværdi.

(143) Nogle af de interesserede parter hævdede, at indvirkningen på Unionens plastindustri vil blive kraftig og føre til udhuling af dens ressourcer til investering i nye, miljøvenlige emballageprodukter og muligvis endda til lukning af hundredvis af små virksomheder, da deres margener er endnu mindre på grund af de små mængder, de forarbejder, og deres begrænsede forhandlingsstyrke.

(144) Hvis plastvirksomhederne skal absorbere hele den prisstigning, der følger af foranstaltningerne, vil de formentlig blive påvirket i betragtelig grad, afhængigt af deres forsyningskilder, eftersom udgifterne til PET udgør størstedelen af deres omkostninger og mange af de små og mellemstore virksomheder opererer med små margener.

(145) I den forbindelse blev der foretaget et kontrolbesøg i en lille plastvirksomhed i Italien for bedre at forstå toldens virkninger for denne brugergruppe. Undersøgelsen viste, at forarbejdningsvirksomhederne som regel har en - omend begrænset - mulighed for at vælte prisstigninger over på deres kunder, især hvis stigningen ikke er ubetydelig og kan foregribes. Nogle PET-forarbejdningsvirksomheder har desuden

tilpasningsklausuler i deres kontrakter vedrørende råvarepriser, hvilket kan gøre det nemmere for dem at vælte en del af prisstigningen over på tapperierne.

(146) Set på baggrund af den forholdsvist moderate told konkluderes det derfor, at indførelsen af udligningsforanstaltninger efter alt at dømme ikke vil få katastrofale følger for plastvirksomhederne.

(147) Nogle af de interesserede parter gentog argumentet om, at risikoen for udflytning af PET-forarbejdningsvirksomheder/plastvirksomheder vil blive større, hvis der indføres endelige foranstaltninger. Disse parter hævdede endvidere, at der på grund af udflytningen af EU-forarbejdningsvirksomheder ikke ville være nogen fordele for EU-producenterne på længere sigt. En af de samarbejdsvillige plastvirksomheder bemærkede, at udflytningen allerede er i gang, og at indførelsen af udligningstold vil fremskynde denne udvikling yderligere. Denne part hævdede, at en væsentlig del af Unionens plastvirksomheder vil flytte til områder tæt på Unionens ydre grænser (Schweiz, Kroatien, Bosnien, Serbien, Tyrkiet, Rusland og Ukraine), og at nogle virksomheder vil være langt mere fleksible med hensyn til at flytte deres produktion til disse områder end skønnet i forordningen om midlertidig told.

(148) Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at der ganske rigtigt allerede foregår udflytning, og det vurderes derfor, at indførelsen af udligningsforanstaltninger kan blive en af de faktorer, der sammen med mange andre overvejelser vil få betydning for en virksomheds beslutning om udflytning. Det blev ikke påvist, at de pågældende virksomheder ville være parate til at blive i Unionen, hvis der ikke indføres foranstaltninger, idet en beslutning om udflytning som regel følger af en analyse, der tager hensyn til en række andre aspekter end handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. behovet for at være tæt på kunden, behovet for at kunne beskæftige faglærte arbejdstagere med henblik på FoU, generel omkostningsstruktur mv.

(149) Det bemærkes endvidere, at de foreliggende oplysninger viser, at Unionens plastindustri står over for en række vigtige udfordringer på grund af iboende strukturelle mangler, der fremstår mere og mere tydeligt i et hurtigt skiftende og stadig mere konkurrencepræget erhvervsklima. Det er klart, at størrelse spiller en vigtig rolle i denne sektor, og at der allerede er ved at ske en konsolidering af markedet, bl.a. i form af lukninger og udflytninger. Det vurderes derfor, at en stigning i priserne på PET på grund af udligningsforanstaltninger ikke er årsagen til de frygtede lukninger af små plastvirksomheder.

(150) Det konkluderes derfor, at indførelsen af udligningsforanstaltninger ikke vil blive en afgørende faktor i forbindelse med PET-forarbejdningsvirksomheders eventuelle beslutninger om udflytning.

(151) En række interesserede parter gjorde gældende, at eventuelle foranstaltninger ville få betragtelige konsekvenser for mange tapperier, fordi stigninger i priserne på PET-resiner på grund af kontraktlige arrangementer ville blive væltet over på dem (i det mindste delvist). Det blev også hævdet, at nogle tapperier måske ikke ville kunne vælte prisstigninger over på deres kunder, fordi der er tale om supermarkedskæder/detailkæder, og at de måske ikke ville overleve en forøgelse af omkostningerne.

(152) Disse parter hævdede, at antallet af forskellige produkter, der vil blive berørt af tolden, var undervurderet, da den ikke kun vil berøre vand, læskedrikke og spiseolie på flaske, men også øl, mælk og mejeriprodukter, frugtsaft, ketchup og krydderier, kosmetik og produkter til personlig pleje, lægemidler, vitaminer og kosttilskud, rengøringsmidler samt olie og smøremidler til biler.

(153) Det erkendes, at der findes mange forskellige former for PET-emballage. Det bemærkes imidlertid, at forordningen om midlertidig told hovedsagelig omhandlede virkningerne for tapperier, da den tog udgangspunkt i data indsendt af de virksomheder, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og som hovedsagelig var producenter af vand, læskedrikke og frugtsaft på flaske. Der forelå ikke andre detaljerede data, som viste større virkninger i forbindelse med de andre, ovenfor nævnte PET-anvendelsesmuligheder.

(154) Det vurderes derfor, at de foreløbige konklusioner i betragtning 291 i forordningen om midlertidig told kan bekræftes endeligt. Desuden vil de foreslåede foranstaltninger i betragtning af deres moderate omfang medføre en omkostningsstigning på højst 1 % (i værste fald – dvs. hvis tapperierne skal bære konsekvenserne af foranstaltningerne i fuldt mål) og vil dermed kun få begrænsede virkninger for tapperiernes generelle situation, selv om de, som hævdet, ikke ville kunne vælte omkostningsstigningen over på deres kunder.

(155) En række interesserede parter hævdede, at eventuelle handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger vil forværre forsyningsknapheden på EU-markedet, hvilket vil være særlig problematisk i sommermånederne på grund af den større efterspørgsel efter vand/læskedrikke mv. Det blev hævdet, at der ville være behov for at importere indtil 900 000 ton PET i 2010. Dette problem ville navnlig blive forværret af, at nogle EU-producenter også er PET-forarbejdningsvirksomheder og angiveligt først sælger til det frie marked, når deres interne behov er opfyldt, og til højere priser.

(156) Der blev ikke indsendt nye oplysninger i den forbindelse, og argumenterne i betragtning 294 og 295 i forordningen om midlertidig told blev ikke afvist. Det bemærkes endvidere, at i betragtning af den moderate told, der indføres for import fra FAE og Pakistan, vil virkningerne for de handlede mængder fra disse lande måske ikke blive af væsentligt omfang. Derfor bekræftes konklusionerne i betragtning 294 og 295 endeligt.

6.5. Virkningerne for forbrugerne

(157) En række interesserede parter hævdede, at forordningen om midlertidig told ikke håndterede virkningerne for forbrugerne - der hver dag køber produkter med indhold af PET-resiner - korrekt. Denne påstand blev ikke dokumenteret ud over, at det blev påpeget, at en stigning på 50 EUR/t ved et forbrug på 3 mio. ton ville betyde en årlig stigning for slutforbrugerne på i alt 150 mio. EUR.

(158) Det bemærkes, at denne skønsmæssige beregning er urealistisk, da de fleste parter var enige i, at en del af virkningerne ville blive båret af PET-forarbejdningsvirksomheder, tapperier og supermarkeder/detailkæder, dvs. at nogle af de øgede omkostninger vil blive fordelt på de forskellige led i salgskæden.

(159) I det værst tænkelige scenarie (dvs. det urealistiske scenarie, hvor forbrugerne bærer samtlige virkninger af prisstigningen) vil virkningerne for slutforbrugerne, i

betragtning af de foreslåede foranstaltningers moderate omfang, ikke overstige 0,5 eurocent pr. forbrugt flaske og vil højst sandsynligt ligge langt derunder.

6.6. Konklusion om Unionens interesser

(160) I betragtning af ovenstående og efter en detaljeret analyse af alle relevante interesser konkluderes det endeligt, at der alt i alt ikke er nogen tvingende grunde, som taler imod indførelsen af foranstaltninger i det foreliggende tilfælde. Da der ikke er fremsat andre bemærkninger i den forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 280 til 298 i forordningen om midlertidig told endeligt.

6.7. Bemærkninger til den endelige fremlæggelse

(161) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen foreslog at indføre en endelig udligningstold, indsendte nogle af de interesserede parter yderligere bemærkninger. Da de fleste af disse kommentarer var gentagelser af allerede indsendte og behandlede bemærkninger, ændrede de ikke ved ovennævnte konklusioner.

(162) Med hensyn til det gentagne argument om, at den nylige ændring i vekselkursen mellem USD og EUR har bevirket en kraftig stigning i prisen på importeret PET, og at EU-erhvervsgrenen derfor ikke skulle have behov for beskyttelse i form af handelspolitiske foranstaltninger, bemærkes det, at der i forbindelse med antisubsidieundersøgelser normalt ikke tages hensyn til udviklingen efter undersøgelsesperioden, medmindre det undtagelsesvist kan påvises bl.a., at den pågældende udvikling er af vedvarende karakter og ville ændre konklusionerne i sagen væsentligt. Ændringer i valutakursen mellem USD og EUR kan ikke anses for at være af en sådan art.

7. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

7.1. Skadestærskel

(163) En af de interesserede parter hævdede, at en målfortjeneste på 5 % for andet kvartal af undersøgelsesperioden var overvurderet, i betragtning af at ikke alene var efterspørgslen lavere i dette kvartal (4. kvartal af 2008 - vinterperiode), men den verdensomspændende økonomiske krise berørte også i høj grad PET-producenterne. Det blev således hævdet, at en korrekt anvendelse af det i retssag T-210/95[5] nærmere beskrevne princip må resultere i en margen på 0 % i en situation uden subsidieret import. Parten hævdede desuden, at da alle kvartaler af undersøgelsesperioden var berørt af krisen, ville en fortjenstmargen på 5 % også forekomme urealistisk i de øvrige kvartaler, i betragtning af at EU-erhvervsgrenen heller ikke før den økonomiske krise, dvs. i 2006/2007, kom i nærheden af en fortjeneste på 5 %.

(164) Det erkendes i overensstemmelse med retspraksis, at den målfortjeneste, der skal anvendes, bør være den fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen med rimelighed kunne opnå under normale konkurrencevilkår i en situation uden subsidieret import. Det præciseres, at der i forbindelse med tidligere undersøgelser vedrørende samme vare er

[5] Sag T-210/95, European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA) mod Rådet for Den Europæiske Union, Samling af afgørelser 1999, s. II-3291.

blevet anvendt en fortjenstmargen på 7 % og derover i stedet for de i forbindelse med nærværende undersøgelse midlertidigt anvendte 5 %. Fortjenstmargenen på 5 % betragtes som den fortjeneste, EU-erhvervsgrenen kunne forvente i en situation uden subsidieret import. Kravet om at få fortjenstmargenen nedsat afvises derfor.

(165) På baggrund af den justerede underbudsberegning, der er omhandlet i betragtning 108 til 110, opnås følgende skadestærskler:

Land	**Skadestærskel**
Iran	16,7 %
Pakistan	14,1 %
De Forenede Arabiske Emirater	17,5 %

7.2. Endelige foranstaltninger

(166) I betragtning af de endelige konklusioner vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, indføres en endelig udligningstold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater svarende til den laveste konstaterede subsidiemargen og skadestærskel i henhold til reglen om den lavest mulige told.

(167) På grundlag af ovenstående og i henhold til grundforordningens artikel 12, stk. 1, bør der indføres en endelig udligningstold på importen med oprindelse i Iran svarende til den konstaterede skadesmargen, mens der for importen med oprindelse i Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater bør indføres en endelig udligningstold svarende til den konstaterede subsidiemargen.

(168) Det skal erindres, at omkostninger i forbindelse med og priser på PET svinger betydeligt over forholdsvis kort tid. Det ansås derfor for passende at indføre told i form af et specifikt beløb pr. ton. Dette beløb er fremkommet ved at anvende udligningstoldsatsen på de cif-eksportpriser, som er lagt til grund for beregningerne i den sideløbende antidumpingsag.

(169) På grundlag af ovenstående foreslås følgende udligningstoldbeløb, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet:

Land	**Subsidiemargen i alt**	**Skadesmargen**	**Endelig udligningstoldsats**	
			%	Beløb (EUR/t)
Iran	51,8 %	16,7 %	16,7 %	139,70
Pakistan	5,1 %	14,1 %	5,1 %	44,02
De Forenede Arabiske Emirater	5,1 %	17,5 %	5,1 %	42,34

(170) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel udligningstoldsats for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående indgives til Kommissionen[6] med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over de virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.

7.3. Tilsagn

(171) Efter fremlæggelsen af de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænktes at anbefale, at der indføres endelige antisubsidieforanstaltninger, tilbød den iranske eksporterende producent at afgive et pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1.

(172) Tilbuddet blev gennemgået og i betragtning af, at priserne på de enkelte varetyper er meget forskellige, blev det konkluderet, at den tilbudte minimumsimportpris alene ikke ville sikre, at den skadevoldende subsidiering blev afhjulpet for alle varer. Desuden blev den tilbudte minimumsimportpris anset for at være for lav.

(173) Det blev også slået fast, at den samarbejdsvillige eksporterende producent i Iran sælger den pågældende vare samt andre varer til Unionen udelukkende gennem en forretningsmæssigt forbundet handelsvirksomhed, der eksporterer en lang række varer fremstillet af forskellige virksomheder. Denne salgsstruktur indebærer en meget stor risiko for krydskompensation, da PET, som er omfattet af et tilsagn, kan blive solgt sammen med andre varer til de samme kunder, og da priserne på de forskellige varer, der sælges til samme kunde, meget nemt kan gøres til genstand for indbyrdes kompensation eller modregning. Sluttelig fremgår det også af offentligt tilgængelige kilder, at der er mindst én yderligere PET-producent i Iran. På baggrund af ovennævnte salgsstruktur rejser dette forhold alvorlig tvivl om, hvorvidt institutionerne og toldmyndighederne kan sikre, at kun PET fra den samarbejdsvillige eksporterende producent sælges i henhold til tilsagnet, da der er tale om en råvare, som nemt kan forveksles med en anden, idet det med en sådan råvare er meget uklart, hvordan man fysisk genkender producenten.

(174) På grundlag af ovenstående blev det konkluderet, at et sådant tilsagn ikke kunne gennemføres i praksis og derfor ikke kan accepteres. Parten blev underrettet herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Dens bemærkninger har imidlertid ikke ændret ved ovennævnte konklusion.

8. ENDELIG OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(175) På grund af størrelsen af de konstaterede udligningsberettigede subsidier og omfanget af den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told, indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told -

---

[6] Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, kontor N105 04/092, 1049 Bruxelles, Belgien.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med et viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, for øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer:

Land	Udligningstoldsats (EUR/ton)
Iran: alle virksomheder	139,70
Pakistan: alle virksomheder	44,02
De Forenede Arabiske Emirater: alle virksomheder	42,34

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks[7], reduceres det endelige udligningstoldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, der i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 473/2010 er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med et viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, for øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20, opkræves endeligt med den endelige toldsats, der indføres ved artikel 1. De beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige udligningstold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

[7] EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
[…]
Formand